

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 143/2025-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 0T/49/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 4. decembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 0T/49/2021, formulovania príkazu všeobecnému súdu konať v označenej veci sťažovateľa bez zbytočných prieťahov a priznania finančného zadostučinenia 1 000 eur.

II.

Argumentácia sťažovateľa

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti dôvodí, že bol v rámci trestného konania vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. 0T/49/2021 opatrením okresného súdu zo 16. apríla 2021 ustanovený ako obhajca obvineného, pričom žiadosťou z 2. marca 2023 požiadal okresný súd o priznanie trov obhajoby. Uznesením vyššieho súdneho úradníka z 27. marca 2023, ktoré mu bolo doručené podľa jeho vyjadrenia až 9. mája 2023, bolo rozhodnuté o nepriznaní mu odmeny a náhrady hotových výdavkov. Proti uvedenému rozhodnutiu podal 10. mája 2023 sťažnosť, ktorú písomne doplnil podaním z 2. novembra 2023.

3. Sťažovateľ uvádza, že o ním uplatnenej sťažnosti okresný súd nekoná a ku dňu podania ústavnej sťažnosti nevydal o nej rozhodnutie. Odkazujúc na nenáročnosť jeho právnej veci tak z hľadiska právneho, ako aj skutkového, uvádzajúc, že sa o nečinnosť okresného súdu nijako nepričinil, namieta nečinnosť okresného súdu a zbytočné prietahy v konaní, teda porušenie všetkých svojich označených práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

5. Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku ak je dôvodný predpoklad, že došlo k prietahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k prietahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorakoľvek zo strán môže podať prostredníctvom tohto súdu sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu; ak sa nepostupuje podľa odseku 4, súd musí bez meškania túto sťažnosť pre nečinnosť zaslať spolu so spisom a svojím stanoviskom a so stanoviskom predsedu súdu nadriadenému súdu. Ďalší postup podľa odsekov 4 a 5 tohto ustanovenia predpokladá zjednanie nápravy, teda odstránenie stavu právnej neistoty strany buď aktuálne konajúcim súdom, alebo nadriadeným súdom, ktorý ak zistí prietahy, určí primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu.

6. Ústavný súd už opakovane judikoval, že sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku možno považovať v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde za účinný právny prostriedok, ktorý zákon sťažovateľom na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorého použitie sú sťažovatelia oprávnení podľa osobitného predpisu – Trestného poriadku (II. ÚS 31/09, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, II. ÚS 531/2017, III. ÚS 263/2021). Obdobný názor vo vzťahu k porovnateľnej právnej úprave § 91 rakúskeho Gerichtsorganisationsgesetz (zákon o organizácii súdov) zaujal aj Európsky súd pre ľudské práva (pozri rozsudok vo veci Holzinger proti Rakúsku z 30. 1. 2001, sťažnosť č. 23459/94, bod 16 a nasl.).

7. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta nečinnosť okresného súdu, keď dosiaľ nebolo rozhodnuté o jeho sťažnosti, teda vydané a vyhotovené príslušné rozhodnutie. Je tak zrejmé, že sťažovateľ mohol a mal ako účinný právny prostriedok na ochranu svojich práv v rámci konania okresného súdu využiť práve sťažnosť pre nečinnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku.

8. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti netvrdil, tým menej nepreukazoval, že by počas súdnej fázy trestného konania podal sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku. Takisto na základe súčinnosti poskytnutej zo strany okresného súdu ústavný súd zistil, že uvedený prostriedok nápravy sťažovateľ nevyužil. Vzhľadom na to, že sťažovateľ nevyčerpal právny prostriedok ochrany svojich práv, ktorý mu priznáva zákon (Trestný poriadok), ústavný súd ústavnú sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní vo vzťahu k namietanému postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 0T/49/2021 odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Sťažovateľ ani netvrdil, že sťažnosť nepodal z dôvodov hodných osobitného zreteľa. V okolnostiach jeho prípadu preto neprichádzal do úvahy prípadný možný postup ústavného súdu v zmysle § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2025

Luboš Szigetí
predseda senátu